

la Cour: Naar jeg tager Ordet, er det for at motivere min Afstemning. Den ærede sidste Talers Bemærkninger kan jeg i alt væsentligt tiltræde. Vi er jo under Forhold, hvor det er vanskeligt at skaffe Befolkningen tilstrækkeligt Brændsel, men jeg tror ingenlunde, at den Maade at gøre det paa, som her er foreslaaet, er den rigtige eller den mest praktiske. Den giver Indenrigsministeren en vis Myndighed, og det er det, jeg har saa lidt Lyst til at give ham. Jeg synes nemlig, at den Myndighed, vi gav ham i Loven af 7. August 1914, er paa en vis Maade blevet misbrugt, og jeg er ikke sikker paa, at den Myndighed, der her skal gives ham, ikke ogsaa vil blive misbrugt. Der staar i denne Lov: „Indenrigsministeren bemyndiges til indtil videre at træffe Foranstaltninger til Regulering af Prisen paa Levnedsmidler og Varer, der under fuld Erstatning at lade Staten overtage saadanne Levnedsmidler og Varer, som det er af Betydning for Samfundet at have Raadighed over. Købesummen for Varer, som Staten maatte overtage, fastsættes af Kommissioner, hvis Virksomhedsomraade og S sammensætning bestemmes ved kgl. Anordning.“ Jeg henstiller til ærede Medlemmer, hvorledes dette kan give den højtærede Indenrigsminister Lov til at rationere den Salpetergødning, som er kommet hjem hos de forskellige Landbrugere. Jeg kan forstaa, naar man har Lyst til at vise sin Myndighed efter denne Lov, at den højtærede Minister kunde gaa ud...

Formanden: Det er ikke Salpetergødning, her er Tale om, det er Brændsel.

la Cour: Ja, men jeg nævner dette for at oplyse, hvorfor jeg ikke kan stemme for Loven.

Formanden: Men man maa holde sig til Sagen, der ligger for.

la Cour: Ja, naar jeg ikke maa motivere, hvorfor jeg finder, at Ministeren har misbrugt sin Myndighed, maa jeg naturligvis lade være med det, men jeg tror, at jeg kan faa en stor Mængde til at være fuldstændig enige med mig i, at den Myndighed, Ministeren har tiltaget sig efter Loven af 7. August 1914, er gaaet langt videre, end de fleste nogen Sinde har tænkt paa at give ham Ret til. Men jeg agter altsaa ikke at stemme for Forslaget, men vil stemme imod det.

Juel: I Anledning af de Udtalelser, der er fremkommet fra de ærede sidste to Talere, ønsker jeg at motivere, hvorfor jeg agter at stemme for Forslaget. Jeg betragter vort Samfund som staaende overfor en Nødstilstand paa det Omraade, som Forslaget omhandler, og jeg anser det som enhvers Pligt at bidrage sit til om muligt at afhjælpe, i alt Fald at mildne denne Nødstilstand. Det maa ganske vist beklages, at Lovforslaget er kommet saa sent, at vi staaar overfor den Tid, der er den travleste paa Landet, og at Brændet bliver skovet paa en saadan Tid, at det ikke vil give det fulde Udbytte. Men den Omstændighed, at det Udvalg, der har været nedsat, har vedtaget Lovforslaget enstemmigt, borger for, at der er taget det størst mulige Hensyn til Skovene og Ejerne af disse, og borger for, at Loven vil kunne mildne noget af den Nødstilstand, som vi staaar overfor. Jeg agter altsaa at stemme for Lovforslaget og anbefaler det.

Indenrigsministeren (Rode): Den ærede Ordfører fremsatte under sin Omtale af § 3 nogle Bemærkninger om Forstaaelsen af den Pris, der vil være at betale for det af Staten overtagne Brændsel, og om sin og Udvalgets Begrundelse herfor med Hensyn til Varetagelsen af baade Ejernes og Statens Interesser. Hvad den ærede Ordfører i saa Henseende udtalte, falder nøje sammen med den Opfattelse, jeg har haft Lejlighed til at udvikle for Udvalget mellem anden og tredje Behandling, og jeg kan derfor ganske bekræfte disse Udtalelser.

Et Par ærede Medlemmer har derefter taget Ordet for at udtale sig imod dette Lovforslags Vedtagelse, og jeg skal hertil sige blot nogle faa Ord. Det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Knuth) begyndte med at fremføre forskellige mindre Anker mod Loven og mente, at der kunde blive tilvejebragt en bedre Ordning. Jeg skal ikke modsige, at en Ordning som denne ikke i enhver Henseende er ideel, og at det altsaa er tænkeligt, at man kunde være kommet Idealet nærmere. Men naar maa man ikke gøre en saadan Indrømmelse? Men naar det ærede Medlem derefter udviklede i Enkeltheder, hvad det var for Punkter, han lagde særlig Vægt paa blandt disse mindre Ting, maa jeg sige, at de kan vistnok karakteriseres paa samme Maade, som det ærede Medlem omtalte Spørgsmaalet under § 3, hvor han ingen Betænkeligheder havde, nemlig som Smaating. Det ærede Medlem sagde, at